

# Wytyczne dla autorów tekstów zamieszczanych w „Kwartalniku Edukacyjnym” oraz innych wydawnictwach PCEN

## Parametry tekstu:

- strona formatu A4, układ tekstu poziomy [30 wierszy, 60 znaków w wierszu],
- liczba stron – około 10-12,
- tekst wyjustowany, czcionka 12 Times New Roman,
- odstępy między wierszami – 1,5 wiersza,
- pod tekstem krótka informacja o autorze, np.

**prof. zw. dr hab. Kazimierz Ożóg** jest kierownikiem Zakładu Języka Polskiego w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz członkiem Komitetu Językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk

## 1. Zasady użycia cudzośliwu w tekście:

- oznaczamy sformułowania dwuznaczne, gry słów, cytaty,
- oznaczamy tytuły czasopism,
- oznaczamy tytuły programów, działań, projektów, konkursów, np. „Bezpieczne dzieci na polskich drogach”, „Pierwsze kroki na drodze” itp.,
- oznaczamy nazwy nieoficjalne, ale istniejące w świadomości szkół, grup itd.,
- przytoczenia wypowiedzi.

## 2. Zasady użycia kursywy:

- oznaczamy tytuły pozycji książkowych, artykułów i innych utworów [film, teatr, widowisko itp.],
- motta, cytaty obcojęzyczne, zwłaszcza łacińskie,
- pochylamy tematy sesji, konferencji, sympozjów.

## 2b. Kursywy i cudzośliwu nie używamy:

- przy nazwach turniejów, olimpiad zapisywanych dużą literą [np. Turniej Wiedzy..., Olimpiada Wiedzy...].

## 3. Przy nazwach zawodów nauczyciel/dyrektor/minister/wojewoda/kurator/ używamy rodzaju męskiego.

## 4. Cytowania:

- cytat zblokowany, dłuższy, piszemy mniejszą czcionką bez wcięć akapitowych pod tekstem oryginalnym,
- cytaty wierszy – j. w. [mniejsza czcionka, tekst prosty],
- początek zdania cytowanego fragmentu w tekście własnym – od dużej litery – cudzośliw,
- cytat kończony fragmentem zdania – trzy kropki w nawiasie, np.: „Ile Cię trzeba cenić, ten tylko [...]”,
- wycięcie fragmentu z przytaczanego cytatu – trzy kropki w nawiasie: [...],
- podwójne cytowanie – „Wszak sam Mickiewicz mówił: »Litwo, Ojczyzna moja [...]«.” [cudzośliw niemiecki].

## 5. Przypisy:

- przypisy w tekście głównym stawiamy przed przecinkiem lub przed kropką,
- przypisy numerujemy przy pomocy cyfr arabskich i umieszczamy je na dole strony,
- obowiązuje następujący układ: pierwsza litera imienia, nazwisko, tytuł [kursywą], miejsce i rok wydania, strony, na które się powołujemy lub je cytujemy, np.:

1. Cz. Miłosz, *Ziemia Ulro*, Kraków 1994, s. 123.
- w przypadku kolejnego powołania się na ten sam utwór, piszemy:
    1. Cz. Miłosz, *Ziemia Ulro*, Kraków 1994, s. 123.
    2. *Ibidem*, s.126-127.
  - gdy przywoływaną wcześniej pozycję oddziela przypis odnoszący się do innej książki, piszemy wówczas:
    3. Z. Herbert, *Barbarzyńca w ogrodzie*, Lublin 1991, s. 33.
    4. Cz. Miłosz, *op. cit.*, s. 128.
  - każdy cytat bądź powołanie się na opinię badacza **musi być opatrzone przypisem !**
  - gdy cytat pochodzi z pracy zawierającej kilka różnych szkiców tego samego autora, przypis wygląda następująco:
    5. T. Terlecki, *Światła nad ziemią jałową*, [w:] *Szukanie równowagi*, Londyn 1988, s. 394.
  - gdy cytat pochodzi z pracy zbiorowej, zawierającej szkice różnych autorów, przypis wygląda następująco:
    6. Z. Marcinów, „Urodzony wiele razy”. *O poezji Bogdana Czaykowskiego*, [w:] *Wśród poetów współczesnych. Studia i szkice*, W. Wójcik (red.), Katowice 1986, s. 148.
    7. *Wśród poetów współczesnych. Studia i szkice*, W. Wójcik (red.), Katowice 1986.
  - gdy cytat pochodzi z czasopisma, jego tytuł zapisujemy w cudzysłowie, a przypis wygląda tak:
    8. A. Czerniawski, *Poeta fantazji*, „Kontynenty” 1959, nr 10, s. 13.
  - uwaga! możemy stosować również przypisy – omówienia, polemiki, dygresje ważne dla zrozumienia tematu, ale mające w porządku dyskursu walor dygresji i dlatego umieszczone na dole strony.
  - gdy nie cytujemy, a streszczamy myśl kogoś innego, przypis wygląda np. tak:
    9. Por.: Cz. Miłosz, *op. cit.*, s. 154.
  - gdy określonego fragmentu dzieła nie cytujemy z oryginału, lecz z omówienia bądź szkicu, przypis wygląda tak:
    10. S. Klonowic, *Flis*, cytat za: S. Grabias, *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin 1994, s. 146.
  - gdy przytaczamy kilka dzieł jednego autora, przypis wygląda następująco:
    11. Cz. Miłosz, *op. cit.*, [*Ziemia Ulro*], s. 234.
  - gdy wykorzystujemy zasoby internetowe, przypis ma kształt następujący:
    12. J. Pietrzak, *Konfrontacja Hegel – Bataille. Dialektyka versus transgresja* [online], [w:] „Intenetowy Magazyn Filozoficzny *Hybris*” [dostęp: 2 X 2005]. Dostępny w Internecie: <http://www.filozof.uni.lodz.pl/hybris/artykuly.htm>.
  - Bibliografię możemy umieścić pod tekstem będącym scenariuszem lekcji lub inną wypowiedzią pozbawioną przypisów. W innym przypadku przypisy pełnią rolę informacji bibliograficznej.
  - przypis dotyczący wywiadu: Janusz Czapiński, *Polska smuta*. Wywiad. Rozmowę przeprowadził Jacek Żakowski, „Polityka” 2009, nr 16, s. 18-19.

6. Rysunki i wykresy opisujemy pod obiektem.
7. Tabele opisujemy nad obiektem.
8. Podpisów pod zdjęciami nie opatrujemy kropką.
9. W nazwiskach złożonych oznaczających jedną osobę każdy człon jest znaczeniowo równorzędny. Dlatego też piszemy je z łącznikiem. Zasada ta obejmuje zarówno połączenia przydomka (czy pseudonimu) z nazwiskiem, jak i nazwiska rodowego i męzowskiego kobiety.